

Arrest

nr. 196 308 van 7 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DASSEN
Pastoor Coplaan 241
2070 BURCHT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2017.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd op basis van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) omdat hij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het gehoor op het Commissariaat-generaal dat voorzien was op 23 maart 2017 en hij geen geldig medisch attest overhandigd heeft ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen de vooropgestelde termijn.

2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij het CGVS voorafgaandelijk het gehoor ingelicht heeft dat hij door ziekte niet aanwezig kon zijn en geeft te kennen dat hij zelfs op 23 maart 2017 werd opgenomen op de spoeddiensten. Verzoeker brengt ter staving hiervan een "attest ongeschiktheid tot lessen volgen" d.d. 23 maart 2017 bij en een medisch voorschrift op dezelfde datum.

Tevens merkt verzoeker op dat, nadat hij ter kennis bracht dat hij door ziekte onmogelijk het gehoor kon bijwonen, hij geen verzoek tot inlichtingen verkreeg van het CGVS.

3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker vier maal werd uitgenodigd voor een gehoor door het Commissariaat-generaal. Zo werd verzoeker voor een eerste maal op 7 december 2016 per drager gericht aan het gesloten centrum te Merksplas uitgenodigd voor een videogehoor met het Commissariaat-generaal d.d. 15 december 2016. Tijdens deze videoconferentie (in aanwezigheid van zijn advocaat Dhr. Geens Dirk) weigerde verzoeker om het gehoor via deze weg te laten doorgaan. Vervolgens werd verzoeker op 16 december 2016 per drager gericht aan het gesloten centrum te Merksplas een tweede maal uitgenodigd voor een gehoor d.d. 5 januari 2017. De Protection Officer begaf zich naar het Centrum op de voorziene datum, verzoeker weigerde evenwel nogmaals om het gehoor te laten plaatsvinden, ditmaal omdat zijn advocaat niet aanwezig was. Er werd verzoeker nogmaals een kans geboden en hij werd op 20 januari 2017 per drager gericht aan het gesloten centrum te Merksplas voor een derde maal uitgenodigd voor een gehoor d.d. 30 januari 2017. De Protection officer is op de voorziene dag naar het centrum te Merksplas gegaan, evenwel bleek verzoeker daar niet meer te verblijven, waarvan het Commissariaat niet tijdig op de hoogte was gesteld. Hoewel verzoeker zich die dag wel heeft aangeboden bij het Commissariaat-generaal (zonder aanwezigheid van zijn advocaat), kon het gehoor aldus die dag wederom niet plaatsvinden. Zoals reeds eerder uiteengezet, heeft verzoeker in het kader van de vierde poging om hem alsnog te kunnen horen d.d. 23 maart 2017 geen geldig medisch attest overhandigd ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen de wettelijk voorziene termijn.

Artikel 18 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 luidt als volgt:

"§ 1. Indien de asielzoeker zich op het Commissariaat-generaal niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid. De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd.

§ 2. De asielzoeker kan in dit geval [1 binnen de vijftien dagen volgend op het verstrijken van de datum van het gehoor]1 schriftelijk een geldige reden meedelen voor zijn afwezigheid zodra hij in bezit is gesteld van het document dat dit geldig motief bevestigt. Indien het bewijs van de geldige reden aangebracht door de asielzoeker wordt aanvaard door de Commissaris-generaal, legt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde en indien de asielzoeker geantwoord heeft op de vraag om inlichtingen bedoeld in artikel 9 § 2, een nieuwe datum van gehoor vast. Indien de asielaanvrager, nadat hij werd heropgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe geldige reden inroept, kan de Commissaris-generaal een geldige beslissing nemen zonder opnieuw op te roepen."

Ofschoon verzoeker de dag voor het voorziene gehoor het Commissariaat-generaal contacteerde stellend dat hij ziek was, blijkt uit het administratief dossier niet dat hij hiervan een schriftelijk bewijs heeft toegestuurd aan het Commissariaat-generaal. Dit wordt in het verzoekschrift overigens op generlei wijze betwist. Nochtans was verzoeker blijkens stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift reeds op 23 maart 2017 in het bezit van het document dat dit motief bevestigt. Voormeld artikel stipuleert dat, en zoals ook in de oproepingsbrief uitdrukkelijk vermeld wordt, de asielzoeker binnen de vijftien dagen volgend op het verstrijken van de datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden dient mee te delen voor zijn afwezigheid zodra hij in bezit is gesteld van het document dat dit geldig motief bevestigt.

Vermits verzoeker in het kader van zijn laatste oproeping verzaakt heeft om een geldig medisch attest te overhandigen ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor en mede gelet op het feit dat hij tot tweemaal toe weigerde om door de protection officer te worden gehoord, komt de commissaris-generaal terecht tot het besluit dat verzoekers gedrag blijk geeft van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van

de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

De redenering van verzoeker dat de commissaris-generaal hem een verzoek tot inlichtingen had moeten opsturen, kan niet worden gevolgd omdat verzoeker op geen enkel moment schriftelijk een geldige reden heeft medegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

Op grond van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet lijkt het er op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct besloten heeft tot de weigering van de vluchtelingstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het overige betoog van verzoeker doet geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat.

4. Aldus lijkt het er op dat verzoeker geen gegronde middelen tot nietigverklaring van de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 28 april 2017 heeft aangevoerd."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat het *in casu* een annulatieberoep betreft.

5. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 juli 2017, stelt verzoekende partij dat zij wel een medisch attest had en dat door te veranderen van advocaat een en ander misgelopen is. Zij wijst erop dat het medisch attest bij het verzoekschrift werd gevoegd en een technische weigering niet ernstig is.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het verwijzen naar bij het verzoekschrift gevoegde

documenten en argumenten, zonder dat zij echter *in concreto* ingaat op en concrete en daadwerkelijke opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Zo ontkracht, noch weerlegt verzoekende partij de grond in de beschikking, waarin o.a. het volgende wordt vastgesteld:

“Ofschoon verzoeker de dag voor het voorziene gehoor het Commissariaat-generaal contacteerde stellend dat hij ziek was, blijkt uit het administratief dossier niet dat hij hiervan een schriftelijk bewijs heeft toegestuurd aan het Commissariaat-generaal. Dit wordt in het verzoekschrift overigens op generlei wijze betwist. Nochtans was verzoeker blijkens stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift reeds op 23 maart 2017 in het bezit van het document dat dit motief bevestigt. Voormeld artikel stipuleert dat, en zoals ook in de oproepingsbrief uitdrukkelijk vermeld wordt, de asielzoeker binnen de vijftien dagen volgend op het verstrijken van de datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden dient mee te delen voor zijn afwezigheid zodra hij in bezit is gesteld van het document dat dit geldig motief bevestigt.

Vermits verzoeker in het kader van zijn laatste oproeping verzaakt heeft om een geldig medisch attest te overhandigen ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor en mede gelet op het feit dat hij tot tweemaal toe weigerde om door de protection officer te worden gehoord, komt de commissaris-generaal terecht tot het besluit dat verzoekers gedrag blijk geeft van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

De redenering van verzoeker dat de commissaris-generaal hem een verzoek tot inlichtingen had moeten opsturen, kan niet worden gevolgd omdat verzoeker op geen enkel moment schriftelijk een geldige reden heeft medegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.”

Met haar algemene opmerking dat zij wel een medisch attest had en dat door te veranderen van advocaat een en ander misgelopen is, hetgeen niet wegneemt dat zij zelf in de eerste plaats verantwoordelijk is voor de handelingen die zij persoonlijk stelt dan wel verzuimt te doen, en haar verwijzing naar het bij het verzoekschrift gevoegde medische stuk, werpt verzoekende partij geen ander licht op het voorgaande.

De commissaris-generaal kan derhalve, zoals in de beschikking d.d. 18 juli 2017 wordt vastgesteld, geenszins onzorgvuldig handelen worden verweten. Hij heeft op grond van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Verzoekende partij heeft geen gegronde middelen tot nietigverklaring aangevoerd.

7. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS